

ærede Medlemmer, vel at mærke, hvis de ikke skulle have Tendens til Kvalme, at læse dette ministerielle Cirkulære igennem, det vil skaffe dem en fornøjelig Time.

Da Loven imidlertid skal udføres i Praksis i Fremtiden ved Hjælp af kongelige Anordninger, udtaler jeg et Haab om, at disse, efter at desværre Indgangen til Mellemskolen er bleven, som den er, og jo ikke lader sig forandre, maa blive saaledes, at ikke Kundskabsnihilismen kommer til at staa over denne Lovs Dør. Jeg vil der henlede Opmærksomheden paa, at en af Universitetets Professorer — for øvrigt er vist hans Hjemstavn i Nærheden af den ærede Ministers — meget rigtigt har udtalt — det findes trykt i Anmærkningerne til denne Lov —, at det er overordentlig farligt at have et Lands Undervisning indrettet saaledes, at det giver Folk en Mundsmag paa alt muligt; intet fremmer i saa høj Grad Halydannelsen, og intet gør et grundigt Arbejde paa enkelte Omraader saa vanskeligt. Jeg vil ogsaa nævne, at en meget radikæl Videnskabsmand udtalte med Hensyn til den Sprogundervisning, man her vil ordne, at man skulde tro — Ordene faldt omtrent saadan —, at det var en Eksamen for Overkellere, og den samme Mand var endog saa formastelig, at han, da han blev nærmere bekendt med hele Loven, efter at den var vedtagen, udbrød: Man maa jo snart ønske at se Estrup tilbage for at bringe Balance i Tingene!

Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at denne Lovs Gennemførelse maa blive saaledes, at Indholdet maa blive noget bedre end den Ramme, der her er givet for vort Lands fremtidige Undervisning.

Blem: Det forelagte Finanslovsforslag saavel som det aflagte Statsregnskab viser jo en glædelig Fremgang med Hensyn til vor finansielle Status og vore Fremtidsudsigter i økonomisk Henseende. Jeg skal ikke videre fordybe mig heri, da der er fremkommet Udtalelser saavel fra den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget som fra den højtærede Ordfører i Gaar og fra flere andre Sider. Men man ser, at Fremgangen i Indtægt har været 10 pCt., og Mindreudgiften af de bevilgede Udgifter ligeledes har været godt 10 pCt., saa at vi i Stedet for et budgetteret Underskud paa 18 Millioner ere slupne med 1,8 Millioner. Og det Finanslovsforslag, der nu ligger for, viser ligeledes, at vi gaa mere og mere ned med

Underskuddet, saa at vi snart kunne vente at komme til Balance.

Jeg skal som sagt ikke videre fordybe mig deri, men lige tillade mig at nævne et Par Punkter paa Indenrigsministeriets Budget, Postvæsenet, som jeg har syslet noget med i de foregaaende Aar. Der har i Fjor været ført Forhandlinger mellem Finansudvalget og den højtærede Indenrigsminister om en hurtigere Besørgelse af Posten navnlig i det nordlige Jylland, særlig fra Aarhus Nord paa. Man ønskede Natpost over Kalundborgrouten, saaledes som vi nu have Dagpost, idet man derved vandt nogle Timer. Men det vilde koste for meget. Hvis jeg ikke husker fejl, vilde Merudgiften dertil blive omtrent $\frac{1}{2}$ Million Kr. Naar der nu atter kommer Ønsker fra Jylland om en hurtigere Besørgelse af Posten, tror jeg, man vilde være tilfreds, hvis Tog Nr. 159, som afgaar om Aftenen ved 8 Tiden herfra og medtager Natposten til Jylland, kunde gaa f. Eks. en Times Tid før, og Opholdet i Fredericia ikke behøvede at være saa langt. Saaledes kunde der indvindes et Par Timer med Natposten, der gaar Nord paa. Skulde imidlertid Opholdet i Fredericia ikke kunne forkortes paa Grund af vor Forbindelse med den tyske Post, kunde der da ikke etableres et hurtigt Tog, som kunde staa i Forbindelse med Tog Nr. 159, hvorved Posten kunde blive besørgt hurtigere Nord paa? Det vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister i Fortsættelse af de Forhandlinger, som bleve førte i Fjor mellem den højtærede Minister og Finansudvalget.

Der har selvfølgelig ogsaa været anket over og udtalt Ønske om Forandringer i Postlønningsloven, særlig for Assistenternes Vedkommende. Det er vistnok fra alle Sider anerkendt, at Lønningsloven har været til stor Forbedring for hele Etaten, men jeg tror nok, at hvis der er nogen, for hvem Fremtidsudsigterne ikke ere saaa gunstige, som man havde ventet, er det Postassistenterne. Efter Lønningslovens Skala gik man ud fra, at de efter 8 Aars Tjeneste skulde blive Ekspedienter. Det vil sikkert vise sig i Praksis, at det ikke slaar til, men at det bliver et betydeligt længere Aaremaal end 8 Aar. Her er mulig noget at rette i den Anledning. Der er ogsaa stadig fra Landpostbudenes Side stillet Krav om at faa noget mere, og jeg ved, at der er indgivet Andragende til den højtærede Indenrigsminister om, at de først og fremmest ønske Statsansættelse, fast Ansættelse fra Administrationens Side, saa